

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2411/2019
30.06.2020. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Зоран Пејчић, адвокат из ..., против тужене Општине Бор, коју заступа Градски правобранилац Бора, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1340/2019 од 30.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 30.06.2020. године донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА ревизија тужиоца, делимично преиначује пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 1340/2019 од 30.05.2019. године и обавезује тужена Општина Бор да исплати тужиоцу АА из ... на име накнаде штете за душевне болове због умањења опште животне активности поред досуђеног износа од 800.000,00 динара још и износ од 200.000,00 динара (у укупном износу од 1.000.000,00 динара) са законском затезном каматом од дана пресуђења 20.02.2019. године па до исплате као и трошкове парничног поступка у износу од 236.680,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, а све у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде.

У преосталом делу одбија се као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1340/2019 од 30.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 76/2018 од 20.02.2019. године обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете због претрпљене повреде на раду дана 19.03.2015. године исплати по основу претрпљених физичких болова износ од 1.200.000,00 динара, по основу душевних болова због претрпљеног страха износ од 1.000.000,00 динара и за душевне болове због умањења опште животне активности износ од 1.800.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 20.02.2019. године па до исплате док је за вишак тужбеног захтева преко досуђених а до тражених од 1.200.000,00 динара за душевне болове због претрпљеног страха и тражених 2.400.000,00 динара по основу душевних болова због умањења опште животне активности са каматом одбијен као неоснован. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 297.780,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1340/2019 од 30.05.2019. године делимично је преиначена првостепена пресуда и тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде на раду 19.03.2015. године исплати на име претрпљених физичких болова 400.000,00 динара, претрпљеног страха 300.000,00 динара и душевних болова због умањења опште животне активности 800.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 20.02.2019. године до исплате, док је захтев преко наведених износа до досуђених првостепеном пресудом одбијен као неоснован. Тужени је обавезан да накнади трошкове парничног поступка тужиоцу у износу од 206.405,00 динара са каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 403. став 2. тачка 2. и 408. Закона о парничном поступку и налази да је ревизија дозвољена и да је делимично основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју суд у поступку по ревизији пази по службеној дужности. Није испитивана битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 12. истог закона јер ова повреда поступка не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је у саобраћајном удесу 19.03.2015. године на службеном путу задобио тешке телесне повреде као радник Општинске управе тужене. Спроведеним медицинским вештачењем је утврђено да је тужилац као путник у возилу задобио повреде у виду вишеструког прелома кичменог стуба и то: у вратном делу од четвртог до седмог пршљана (са померањем осе у нивоу између шестог и седмог пршљана) и прелома првог до четвртог пршљана грудног дела кичменог стуба које представљају тешку телесну повреду на граници са тешким телесним повредама опасним по живот, два пута је оперисан и више пута хоспитализован након чега су заостале трајне последице које се огледају у смањеној и отежаној покретљивости и болности у вратном делу кичме у високом степену и грудно слабинском делу у средњем степену, уз нешто тежи ход и смањену мишићну снагу леве ноге чиме је општа животна активност тужиоца умањена за око 50% трајно. Тужилац је трпео физичке болове јаког интензитета у време повређивања до доласка лекару један до два дана и након тога и након две операције у укупном трајању од четири до шест дана. Код тужиоца је био присутан готово сталан физички бол средњег интензитета и повремени и кратки болови јаког интензитета, који су као такви трајали укупно око два месеца. Око осамнаест месеци трпео је сталне физичке болове лаког а такође повремено краткотрајне болове средњег интензитета које ће највероватније и убудуће осећати при физичким напрезањима. После повређивања тужилац је трпео примарни страх јаког интензитета у току самог догађаја до доласка лекару и почетка пружања медицинске помоћи и страх истог квалитета од једног до два дана пре наредне две операције у укупном трајању од два до четири дана. У току активног

лечења у трајању од око осамнаест месеци тужилац је трпео секундарни страх који је у укупном трајању од око шест месеци био изражен у квалитету врло честе до сталне јако изражене забринутости за коначан исход лечења и заостајања трајног и тешког инвалидитета и евенуталне појаве нових болова и компликација. Наредних дванаест месеци је трпео страх у виду честе, лаке до умерене забринутости за коначан исход лечења. Страх није оставио последице у смислу теже душевне поремећености тужиоца.

На утврђено чињенично стање правилно је побијаном одлуком примењено материјално право и то одредбе члана 200. Закона о облигационим односима делимичним одбијањем тужбеног захтева за накнаду нематеријалне штете због душевних болова услед претрпљених физичких болова и страха. По наведеним основима тужиоцу су досуђени адекватни износи на име правичне накнаде, сразмерни интензитету и дужини претрпљених физичких болова и страха. Код одмеравања накнаде за наведене основе другостепени суд је водио рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи накнада нематеријалне штете а то је пружање сатисфакције оштећеном за претрпљене душевне патње.

Међутим у односу на досуђену накнаду за претрпљене душевне болове због умањења животне активности другостепени суд је на правилно утврђено чињенично стање делимично погрешно применио одредбе члана 200. Закона о облигационим односима досуђујући тужиоцу нижу накнаду од правичне накнаде која му припада по овом основу. Оцењујући да се ради о тешкој телесној повреди на граници са тешким телесним повредама опасним по живот, заостале трајне последице повређивања односно сва ограничења у животним активностима тужиоца после повређивања, степен умањене животне активности и све друге релевантне околности конкретног случаја, Врховни касациони суд налази да тужиоцу припада и додатни износ од 200.000,00 динара, што са већ досуђеним износи укупно 1.000.000,00 динара и представља износ правичне и адекватне накнаде ради успостављања нарушене психичке равнотеже тужиоца. Досуђењем већег износа били би превазиђени критеријуми правичне накнаде. Стога је побијана одлука у наведеном делу делимично преиначена и делимично ревизија одбијена.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је у границама захтева, на основу члана 153. став 2., 154, 163. и 165. став 2. Закона о парничном поступку. Суд је обавезао туженог да сагласно успеху странака у парници а према висини досуђених износа накнади тужиоцу нужне трошкове вођења поступка у укупном износу од 236.680,00 динара и то за састав тужбе 16.500,00 динара, заступања од стране адвоката на три одржана рочишта 54.000,00 динара, три неодржана рочишта 29.250,00 динара, у висини трошкова вештачења и судских такса за тужбу и одлуку.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде у ставу првом на основу члана 416. став 1. Закона о парничном поступку и ставу другом изреке применом члана 414. став 1. истог закона.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић